

OTITIS EXTERNA

hos
hund og kat

Definition:

Otitis externa er en akut eller kronisk betændelsestilstand i epitelet i den ydre øregang.

Symptomer:

Hovedrysten, kløe og smerte/ømhed er de typiske tegn, og ofte hælder patienten hovedet mod den afficerede side.

Der er rødme i den lodrette øregang og evt. på pinna. Ofte registreres en dårlig lugt, og der kan ses overdreven voksdannelse eller pus i den yderste del af øregangen.

Diagnosen:

Diagnosen stilles ved en otoskopisk undersøgelse.

Der skal anvendes et otoskop med en fastsiddende tragt og stærk fokal lyskilde.

Otoskophovedet er forsynet med en lup, som bør anvendes ved undersøgelsen.

Det ikke afficerede eller mindst afficerede øre undersøges først.

Øregangen inspiceres og vurderes med henblik på forekomst af parasitter eller fremmedlegemer, graden af pusedannelse eller voksophobning, graden af rødme, ulcerationer, hævelser, polypdannelse eller tumorer.

Ønskes en mere specifik diagnose kræves yderligere diagnostiske test, som det fremgår af **side 1091***.

Differentialdiagnoser:

Otitis media og interna.

Terapi:

Efter grundig oprensning af den lodrette øregang med et øre-reensemiddel og fjernelse af eventuel hårvækst i øregangen, vælges et passende præparat – oftest et kombinationspræparat – med antibioticum og/eller antimycoticum og steroid.

Patienten dryppes 2 gange daglig i 8 dage og kontrolleres 10-14 dage senere, for at afgøre om patienten er rask, eller der stadig er sekretophobning i bunden af øregangen.

Er tympanon ikke synlig, skal øret oprenses mekanisk og behandlingen eventuelt fortsættes.

Den mekanisk oprensning af den vandrette del af øregangen, skal foregå i total anæstesi for ikke at skade tympanon.

Der anvendes tør oprensning af øregangen. Med små lette metalvatpinde med omvendt kegleformet vatspids fjernes pus, fugtighed og fedtet ørevoks, hvorefter en ørecurette (øreloop) forsigtigt anvendes til at løfte voksklumper op af øregangen.

En Hartmans tang anvendes til at fjerne fremmedlegemer eller dybere siddende hår.

NB. Ethvert tilfælde af otitis externa er først afsluttet, når tympanon og hele den vandrette øregang kan iagttages og ser normal ud.

I tilfælde af ireparable kroniske forandringer i øregangen kan der blive tale om kirurgiske indgreb som lateral resektion af den lodrette øregang, total resektion af den lodrette øregang eller total fjernelse af hele øregangen med samtidig lateral bulla osteotomi. Disse indgreb henvises til den aktuelle manual.

Tips/kommentarer:

Hvis patienten under den indledende undersøgelse er meget urolig og måske har ondt, skal den sederes eller anæsteseres for ikke at genere patienten unødigt.

Det er uhyre vigtigt, at dyreejeren instrueres grundigt om øregangens anatomi, om evt. soignering af den lodrette øregang samt om hvordan en korrekt drypning skal foregå:

Hvis der er ophobning af pus eller ørevoks i den lodrette øregang fjernes dette nemmest med en finger og en tot vat. Vatpinde må KUN anvendes til at fjerne voks/pus i folderne i den lodrette øregang – aldrig bruges længere nede i øregangen. Dernæst dryppes et passende antal dråber (så hele øregangens epithel kan blive dækket) ned i den lodrette øregang, mens ørelappen løftes opad (man stikker ikke dråbespidsen ned i øregangen og ”trykker af”, da dette dels er ubehageligt for hunden, dels er uden kontrol af, hvor meget der kommer i øregangen !!!!).

Efter denne kontrollerede drypning drejes hundens hoved lidt så dråberne kan løbe ind i bunden af den vandrette øregang, evt. kan maseres lidt på den lodrette øregang for at fordele dråberne bedre. Vil hunden ligge på siden og få dryppet sine ører, så er det helt optimalt.

* Litteraturhenvisning: ”Diseases of the external ear” side 1089-1093 i Handbook of Small Animal Practice, 3rd edition 1997 af Rhea V. Morgan.